Projektowanie efektywnych algorytmów

Autor: Tymon Tobolski (181037) Jacek Wieczorek (181043)

Prowadzący: Prof. dr hab. inż Adam Janiak

> Wydział Elektroniki III rok Cz TN 13.15 - 15.00

1 Cel projektu

Celem projektu jest zaimplementowanie i przetestowanie metaheurystycznego algorytmu genetycznego dla problemu szeregowania zadań na jednym procesorze przy kryterium minimalizacji ważonej sumy opóźnień zadań.

2 Opis problemu

Jednoprocesorowy problem szeregowania zadań przy kryterium minimalizacji ważonej sumy opóźnień zadań.

Danych jest n zadań (o numerach od 1 do n), które mają być wykonane bez przerwań przez pojedynczy procesor, mogący wykonywać co najwyżej jedno zadanie jednocześnie. Każde zadanie j jest dostępne do wykonania w chwili zero, do wykonania wymaga $p_j > 0$ jednostek czasu oraz ma określoną wagę (priorytet) $w_j > 0$ i oczekiwany termin zakończenia wykonywania $d_j > 0$. Zadanie j jest spóźnione, jeżeli zakończy się wykonywać po swoim terminie d_j , a miarą tego opóźnienia jest wielkość $T_j = max(0, C_j - d_j)$, gdzie C_j jest terminem zakończenia wykonywania zadania j. Problem polega na znalezieniu takiej kolejności wykonywania zadań (permutacji) aby zminimalizować kryterium $TWT = \sum_{j=1}^n w_j T_j$.

3 Opis algorytmu

Przebieg algorytmu:

```
1 best = S_0
       poczatkowa
   while n > 0 // n - ilosc iteracji
       nextGen = []
        for i in (0..length(nextGen)/2)
            nextGen\left[\,i\,\right]\,,\ nextGen\left[\,i+1\right]\,=\,crossover\left(\,population\left[\,i\,\right]\,,\ population\left[\,i+1\right]\right)
            i += 2
        end
11
        foreach i in (0..length(nextGen))
                if rand() < M
                    nextGen[i] = mutate(nextGen[i])
        end
        all = population + nextGen
        sort (all)
21
        population = []
```

```
 \begin{array}{cccc} & \textbf{for} & i & \text{in} & (0..2\,k) \\ & & & \text{popuation} \, [\,i\,] \, = \, \text{all} \, [\,i\,] \\ & & \text{end} \\ \\ & & \text{best} \, = \, \text{population} \, [\,0\,] \\ \\ & \text{end} \\ \end{array}
```

gdzie:

- F funkcja kosztu/celu
- M prawdopodobieństwo mutacji

4 Implementacja

Jezykiem implementacji algorytmu jest Scalaw wersji 2.9.1 działająca na JVM.

```
//\ generyczna\ klasa\ algorytmu\ genetycznego
   abstract class Genetic [A, R : Ordering] extends Function 1 [A, A] {
        import scala. Ordering. Implicits. -
        def N: Int // number of iterations
        def M: Double // mutation probability
        def crossover (a: A, b: A): (A, A) // crossover function def mutation (a: A): A
        def newRandom(a: A): A
        def bestOf(as: List[A]): A = as.minBy(F)
13
        def mutate(a: A) = if(math.random < M) mutation(a) else a
        def apply(s0: A) = {
            def\ inner(n\colon Int\,,\ population\colon\ List\left[A\right],\ best\colon\, A)\colon\, A=\,\{
                 val nextGen = population.grouped(2).flatMap {
                     case a :: b :: Nil =>
                         val(x,y) = crossover(a,b)
                         mutate(x) :: mutate(y) :: Nil
                     {f case} {f \_} \Longrightarrow Nil
23
                }
                 val newPopulation = (population ++ nextGen).sortBy(F).take(2*K)
                 val newBest = bestOf(newPopulation)
                 if(n > 0) inner(n-1, newPopulation, newBest)
                 else newBest
            val initial = (1 \text{ to } (2*K)).map(i \Rightarrow newRandom(s0)).toList
33
            inner(N, initial, initial.head)
        }
```

```
}
     // Klasa reprezentujaca zadanie
    case class Task(index: Int, p: Int, d: Int, w: Int) {
          override def toString = index.toString
    }
43
    // Klasa reprezentujaca uporzadkowanie zadan
    case class TaskList(list: Array[Task]) \{ lazy val cost = ((0,0) /: list) \}
               case ((time, cost), task) =>
                     val newTime = time + task.p
                     val newCost = cost + math.max(0, (newTime - task.d)) * task.w
                     (newTime, newCost)
          }._2
          override def toString = "%s : %d" format (list.map(_.toString).mkString(
53
               "[", ",", "]"), cost)
    }
    trait Common {
          def selections [A] (list: List [A]): List [(A, List [A])] = list match {
               \mathbf{case} \hspace{0.2cm} \mathtt{Nil} \hspace{0.2cm} \Longrightarrow \hspace{0.2cm} \mathtt{Nil}
               \mathbf{case} \ x \ :: \ xs \ \Rightarrow \ (x, \ xs) \ :: \ (\mathbf{for}((y, \ ys) \leftarrow selections(xs)) \ yield \ (y, \ ys) \leftarrow selections(xs)) \ yield \ (y, \ ys) \leftarrow selections(xs))
                     x :: ys))
          \begin{array}{ll} implicit \ def \ taskListOrdering = new \ Ordering [ \, TaskList \, ] \{ \\ def \ compare (x: \, TaskList \, , \, y: \, \, TaskList ) \colon \, Int = x.cost \ compare \ y.cost \end{array}
63
          implicit \ def \ arraySwap\left[T\right](\ arr: \ Array\left[T\right]) \ = \ \textbf{new} \ \{
               def swapped(i: Int, j: Int) = {
                    val cpy = arr.clone
                     val tmp = cpy(i)
                    cpy(i) = cpy(j)
                    cpy(j) = tmp
                    сру
73
               }
          }
    }
     // Implementacja algorytmu genetycznego
    val GA = (n: Int, k: Int) => new Genetic [TaskList, Int] with Common {
          def N = n
          def M = 0.01
          def K = k
          def F(tasks: TaskList) = tasks.cost
83
          def crossover(a: TaskList, b: TaskList) = pmx(b,a)
          def mutation(tasks: TaskList) = TaskList(randomPermutation(tasks.list))
          def newRandom(tasks: TaskList) = TaskList(randomPermutation(tasks.list))
          def pmx(ta: TaskList, tb: TaskList): (TaskList, TaskList) = {
               def zeros(n: Int) = new Array[Task](n)
               val(a, b, n) = (ta.list, tb.list, ta.list.length)
93
               val rand = new Random
               var ti = rand.nextInt(n)
               var tj = rand.nextInt(n)
```

```
while (ti == tj) { tj = rand.nextInt(n) }
                    val(i,j) = if(ti < tj)(ti, tj) else (tj, ti)
                    val (af, ar) = a.splitAt(i)
                    val (am, ab) = ar.splitAt(j-i)
103
                    val (bf, br) = b.splitAt(i)
                    val (bm, bb) = br.splitAt(j-i)
                    a.zipWithIndex.foreach \ \{ \ \textbf{case} \ (e\,,i\,) \implies \textbf{if} (ax(i) = \textbf{null} \ \&\& \ !ax.
                           contains(e)) ax(i) = e
                    b.zipWithIndex.foreach~\{~case~(e,i) \Rightarrow if(bx(i) == null~\&\&~!\,bx.
                           contains(e)) bx(i) = e
                    ax.\,zipWithIndex.\,foreach \ \{ \ \textbf{case} \ (e\,,i\,) \ \Rightarrow \ \textbf{if} \, (e \ \texttt{==} \ \textbf{null}) \ ax \, (\,i\,) \ = \ a\,.
                    \label{eq:dropWhile} \begin{array}{l} \text{dropWhile}(\texttt{ax.contains}).\,\texttt{head} \end{array} \} \\ \texttt{bx.zipWithIndex.foreach} \enspace \left\{ \begin{array}{l} \textbf{case} \enspace (\texttt{e}\,,\texttt{i}\,) \implies \textbf{if}(\texttt{e} == \textbf{null}) \enspace \texttt{bx}(\texttt{i}\,) = \texttt{b}. \end{array} \right.
113
                          dropWhile(bx.contains).head }
                    (TaskList(ax), TaskList(bx))
             }
       }
```

5 Testy

Test algorytmu genetycznego przeprowadzony został dla trzech zestawów testów o różnej ilośći zadań, każdy składający się ze 125 instancji.

Jako wyniki testów przedstawiamy średni czas liczenia wszystkich instancji dla danego rozmiaru problemu - \bar{t} , a także średni błąd wzgledny rozwiązań dla każdej instancji - \bar{x} . Według wzoru :

$$\bar{t} = \frac{\sum_{j=1}^{m} \frac{\sum_{i=1}^{z} t_i}{z}}{m} \tag{1}$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{j=1}^{m} \frac{\sum_{i=1}^{z} x_i}{z}}{m} \tag{2}$$

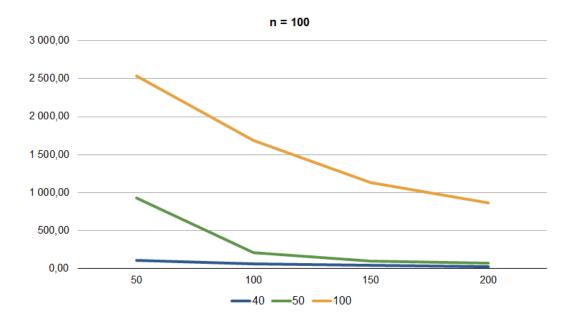
gdzie:

- z ilość rozwiązań w instancji
- \bullet m ilość instancji danego problemu

5.1 Średnia różnica dla zmiennego k i stałego n=100

k m	40	50	100
50	108,04	928,76	2 535,24
100	57,86	212,16	1 682,69
150	38,76	92,89	1 133,71
200	26,19	69,96	859,94

Tabela 1: Diff, n = 100

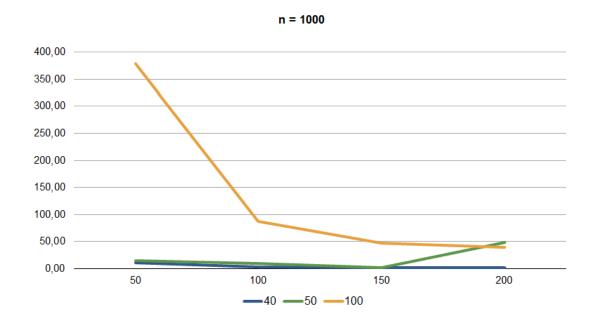

Rysunek 1: Diff, n = 100

5.2 Średnia różnica dla zmiennego k i stałego n=1000

k	40	50	100
50	10,99	14,33	378,84
100	2,59	9,17	87,50
150	2,53	2,14	46,63
200	1,44	48,89	39,68

Tabela 2: Diff, n = 1000

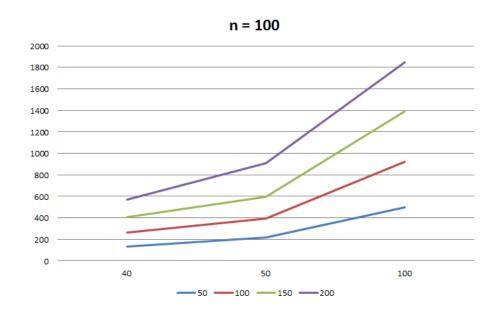

Rysunek 2: Diff, n = 1000

5.3 Średnia czas rozwiązywania dla zmiennego k i stałego n=100

k	40	50	100
50	136,45	219,75	497,38
100	261,98	391,01	918,89
150	409,40	598,76	1 394,21
200	572,62	908,32	1 847,48

Tabela 3: Time, n = 100

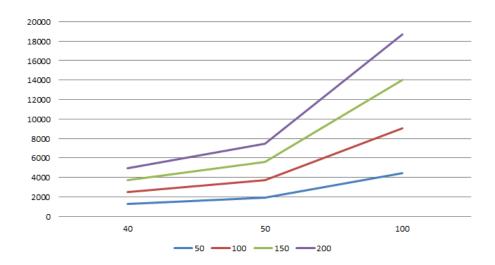
Rysunek 3: Time, n = 100

5.4 Średnia czas rozwiązywania dla zmiennego k i stałego $n\,=\,1000$

k	40	50	100
50	1 285,72	1 904,94	4 428,43
100	2 492,99	3 706,92	9 026,62
150	3 713,95	5 595,20	13 981,76
200	4 954,24	7 452,48	18 717,00

Tabela 4: Time, n = 1000

n = 1000

Rysunek 4: Time, n = 1000

6 Wnioski

Po przeprowadzeniu analizy wyników testów, jednoznacznie widać, że rozmiar instancji ma znaczący wpływ na czas działania algorytmu. Znaczną część czasu wykonywania algorytmu zajmuje obliczanie funkcji kosztu, której czas jest zależny od rozmiaru instancji. Głównym parametrem, od którego zależna jest dokładność wyniku, a co za tym idzie czas dochodzenia do rozwiązania jest parametr n, określający ilość iteracji. Ważnym parametrem jest również k - wielkość populacji. Odpowiednio dobrane parametry wraz z czynnikiem losowym (mutacja) pozwalają uzyskać zadowalające wyniki.

Algorytm genetyczny pozwala na znalezienie przybliżonego rozwiązania problemu sNPh. Wiąże się to jednak z koniecznością dobrania odpowiednich parametrów, co nie jest zadaniem łatwym, a także z wybraniem odpowiedniego sposobu krzyżowania populacji. W miarę poprawy wyników poprzez dobierane parametry, wzrasta czas wykonania algorytmu. W celu obliczenia problemu, musimy odpowiedzieć sobie na pytanie, jak dokładne rozwiązanie nas interesuje i ile czasu możemy na nie poświęcić.

7 Porównanie

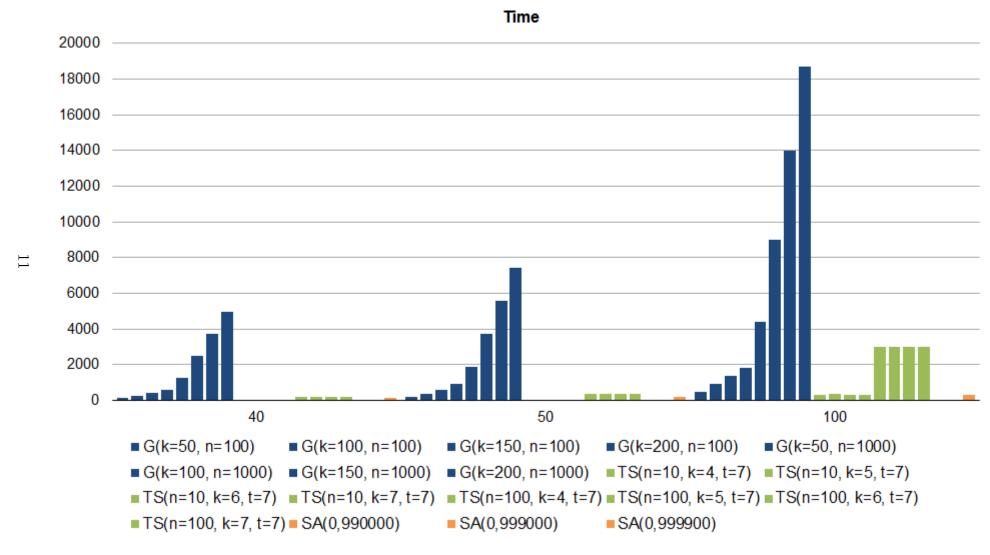
Ostatnim etapem projektu jest porównanie algorytmów symulowanego wyżarzania, tabu search oraz algorytmu genetycznego pod względem dokładności otrzymanych wyników oraz czasu wynonywania.

W punkcie 7.1 przedstawione zostały średnie czasy wykonywania algorytmów w zależności od rozmiaru instancji oraz zadanych parametrów, natomiast w pkt. 7.2 badana jest średnia wartość najlepszych rozwiązań dla każdego rozmiaru instancji, przy takim samym kryterium doboru parametrów.

7.1 Porównanie średniego czasu wykonywania algorytmów

Alg	40	50	100
G(k=50, n=100)	136,45	219,75	497,38
G(k=100, n=100)	261,98	391,01	918,89
G(k=150, n=100)	409,40	598,76	1 394,21
G(k=200, n=100)	572,62	908,32	1 847,48
G(k=50, n=1000)	1 285,72	1 904,94	4 428,43
G(k=100, n=1000)	2 492,99	3 706,92	9 026,62
G(k=150, n=1000)	3 713,95	5 595,2	13 981,76
G(k=200, n=1000)	4 954,24	7 452,48	18 717,00
TS(n=10, k=4, t=7)	23,11	46,81	333,83
TS(n=10, k=5, t=7)	25,96	50,96	368,84
TS(n=10, k=6, t=7)	26,23	39,14	327,85
TS(n=10, k=7, t=7)	19,42	38,48	314,94
TS(n=100, k=4, t=7)	188,06	378,68	3 028,87
TS(n=100, k=5, t=7)	208,98	375,12	3 009,74
TS(n=100, k=6, t=7)	206,57	382,79	3 004,64
TS(n=100, k=7, t=7)	185,13	387,76	3 003,10
SA(0,990000)	1,89	2,01	3,09
SA(0,999000)	15,88	18,74	30,36
SA(0,999900)	167,36	189,63	305,09

Tabela 5: Średni czas wykonywania algorytmów

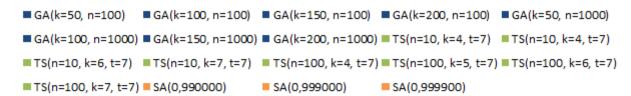
Rysunek 5: Średni czas

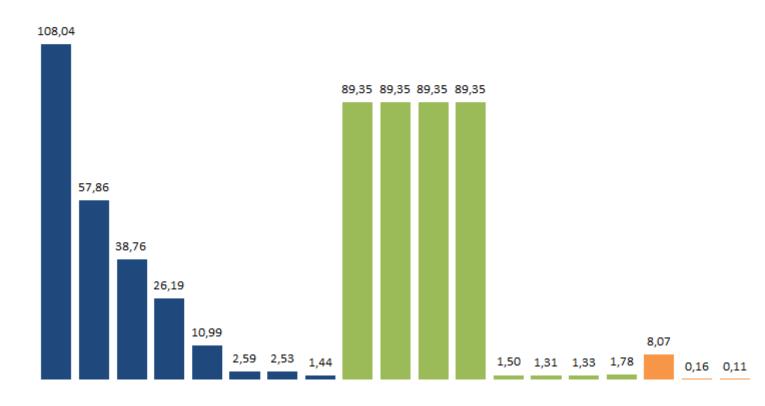
7.2 Porównanie dokładności otrzymanych wyników

Alg	40	50	100
GA(k=50, n=100)	108,04	928,76	2 535,24
GA(k=100, n=100)	57,86	212,16	1 682,69
GA(k=150, n=100)	38,76	92,89	1 133,71
GA(k=200, n=100)	26,19	69,96	859,94
GA(k=50, n=1000)	10,99	14,33	378,84
GA(k=100, n=1000)	2,59	9,17	87,50
GA(k=150, n=1000)	2,53	2,14	46,63
GA(k=200, n=1000)	1,44	48,89	39,68
TS(n=10, k=4, t=7)	89,35	356,44	1 170,06
TS(n=10, k=5, t=7)	89,35	356,44	1 170,06
TS(n=10, k=6, t=7)	89,35	356,44	1 170,06
TS(n=10, k=7, t=7)	89,35	356,44	1 170,06
TS(n=100, k=4, t=7)	1,50	2,21	28,78
TS(n=100, k=5, t=7)	1,31	1,69	30,62
TS(n=100, k=6, t=7)	1,33	6,41	33,63
TS(n=100, k=7, t=7)	1,78	2,43	33,78
SA(0,990000)	8,07	15,77	337,97
SA(0,999000)	0,16	0,55	9,93
SA(0,999900)	0,11	0,01	0,57

Tabela 6: Dokładnośc wyników wyrażona w prcentach

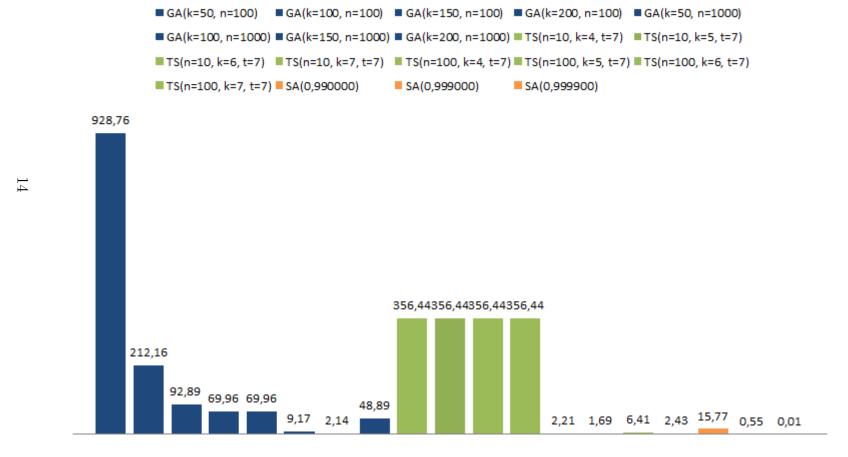

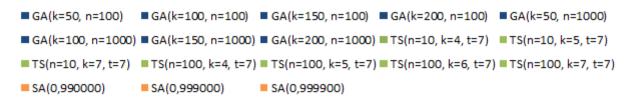
13

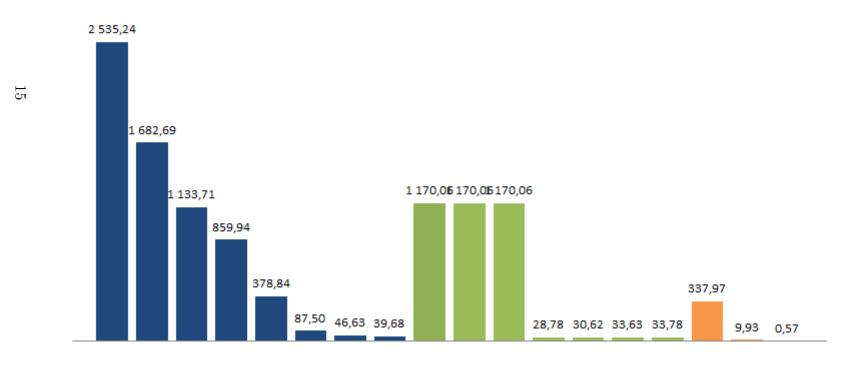
Rysunek 6: 40 zadań

Rysunek 7: 50 zadań

Rysunek 8: 100 zadań

Po przprowadzeniu analizy testów zarówno czasu wykonywania algorytmów jak i różnicy od wartości optymalnej najlepszym algorytmem okazują się algorytm symulowanego wyżarzania. Nie tylko uzyskał on wyniki najbardziej zbliżone do optymalnych w najkrótszym czasie, ale jest także najprostszym algorytmem w implementacji spośród omawianych.

Algorytmy tabu search i genetyczne, mimo iż cieszą się większym uznaniem, wiążą się z dobraniem szeregu parametrów, od których zależy jakość rozwiązania. Nie jest to zadanie trywialne i wymaga od programisty przeprowadzenia szeregu testów na optymalność wyniku. Są również podatne na "utknięcie" w lokalnym minimum, dlatego należy zadbać o odpowiednią metodę dywersyfikacji rozwiązań.

Spośród przedstawionych algorytmów, algorytm symulowanego wyżarzania najlepiej sprawdzi się w sytuacji kiedy rozwiązanie danego problemu jest potrzebne w krótkim czasie, a duża dokładność wyników nie jest wymagana. W przeciwnym wypadku należy przeprowadzić bardziej dogłębne badania nad doborem parametrów i metody wyznaczania sąsiedztwa lub krzyżowania osobników dla algorytmów genetycznych oraz tabu search.